

..אם יהיה מי
שיצחק אחרי
המילחמה
הזאת, אנחנו
נראה מי זה
יהיה "אומרים
הכתבים
הצבאיים

עיתונות במילחמה

במדינה

תל-אביב

שוקרי בא העירה

מוך החומס הירושלמי

פתח מיסעדה,

וזכר התל-אביבים

שימחה וצהלה.

„אבו-שוקרי בא לתל-אביב“ הוא שם מקורי מאוד של מיסעדה קטן בה החיה וקיימת מזה כחודש ימים סגנון שניקין בתל-אביב. למקום מצויירים ותיקרה גבוהה לבנה. מה בעצם מייחד את המקום מי שאר מיסעדות יירחיקו בישראל? והפול, להבדיל מבימות-זולה רות אין בשדרים על האש וכוון אלה, ומאחרי השם אבו-שוקרי בא לתל-אביב, מסתתר האישי, יאסר אבו-שוקרי הקטן.

הוא בן 32, משושם ובריא-גוף, בעל עיניים ירוקות חייכניות ושיער בהיר ורך. הוא גם בעל היסטוריה. מספר אבו-שוקרי הקטן בחייו: „היתה לנו, ועדיין יש לנו מיסעדת אבו-שוקרי בעיר העתיקה בירושלים. מאז 1975 התחילו לבוא אלי שני אורחים ישראליים קבועים: דני ואנקי. לא תאמינו, אבל היו באים במיוחד בשביל החומס ור הפול שלנו. הפכנו גם חברים בי לב ושלנו. רק בגלל האוכל. ולא רק הם היו באים אלינו. בכל הארץ הכירו אותנו. אני הרי הבן של אבו-שוקרי הגדול“, מתנפח יאסר בגאווה.

למה אבו-שוקרי הגדול? כי פה אבא הוא אבו-שוקרי. הידועה ביר החומס הירושלמית“ הידועה ביר תר בעיר העתיקה, ההקיימת כבר 30 שנה. מאז ילדותם החל הבנים שוקרי הגדול והפול את הבנים לעסקי החומס והפול, עד לאותו יום שבו התחילו חייו של בכור הבנים, יאסר, להתנוו.

מספר דני קדמי בן 36, אחד הבעלים של המקום: „יום אחד החלטנו אנכי ואני שהיה שמתחשק לנו לירושלים בכל פעם בבתחשק לרוץ לירושלים נביא את ה-חומס לתל-אביב. למה לא? רצתי נו שגם אנשי תל-אביב יטעמו ר יתנו מהחומס הנפלא היוצא מידיו של יאסר, ובכלל, שיהיה קרוב.“ ליאסר אבו-שוקרי היו התלבטות יות לא מעטות: לרדת לעיר הגר דולה או להישאר בחק המישפחה. בדמינו ראה עולם חדש ומלהיב. אך אבו-שוקרי הגדול התנגד, כי אשתו של יאסר וארבעת ילדיהם ישארו לבד בבית.

אך הפיתוי שהציגו דני ואנקי היה גדול. ויאסר נסע לתל-אביב. תיכף שכרו לו החברים סעודה צנועה ביפו ופתחו לו מיסעדה. „זה כבוד גדול בשבילי שהמיסעדה על שמי“, מצייין יאסר בחיך מתוק. „החומס שלנו טוב יותר מכל מיסעדה אחרת, אני עושה חומס טרי, טרי, במקום, מגיש לך אותו בצליל סתם כמו שמעם. ככה זה מוררתי אבו!“ ויאסר מדגים: הוא לוקח מעל קטן ומעוגל בצבע לבן על התעסה — ומתחיל לדפוק חוק על החומס.

פעם גן-עדן. למיסעדה נכני-סיים בינתיים אכלנים רעבים, קרי גנים חומס ירושלמי בפתח. או אפילו חום, ונעלמים בפתח. כי חיוך רחב, אך הכי-הכי הם מתלה-בים מגרעיני-הצנובר, המוגשים כגן-שמן-זית טהור, וטעמים טעם גן-עדן.

יש כאן גם לבנה, גבינת-עיונים מלוחה המוגשת עם פלחי עגבניות. „העיקר, אין חום, בשרים, לא מבר-שלים ולא על האש, כדאי שלא לי-קלקל את הטעם. חוץ מזה, באים אלי כל הבהמה של תל-אביב, ר-הרבה אשכנזים, אינשאללה.“

אורי פורת ופטרונו רן הצלחות

אשר, זוכה עיתונות של ביקורת מצד קוראי העיתון, התוהים כיצד אפשרית תמיכה נלהבת כל-כך בי מטרות המילחמה של שרון בעיתון של מפלגת-העבודה, והתעורר נא-לצת להסביר שגם דעתו של אשד לגייסות. חבריו של אשד טועני גינם כי מבול המכתבים אינו מייק רי, והוא התחיל אחרי שאשד תקף בחריפות את חב-הכנסת הבעייתי של מפלגת-העבודה, יוסי שריד. ביומון ידיעות אחרונות יש צרות מסוג דומה. הקריקטוריסט של יום יומון, גייק פירס בגיליון הם השישי השבוע קריקטורה שבה מצוייר ערפאת כאשר על השכפץ שהוא לובש רשומים שמותיהם של אורי אבנרי, יוסי שריד, שולמית אלונגי, ומתנגדי מילחמה אחרים.

הקריקטורה התפרסמה בעמוד שבו כותבים „השמאלנים“ של היום, שאינם רחוקים בדיעותיהם מן ה-אנשים שהופיעו על השכפץ של מיסעדה אלה תוהים אם תתיר מערי-כת ידיעות אחרונות למייק לצייר קריקטורה כזאת כאשר שמותיהם של זיוה יריב, עמוס קינן, בועז עברון וסילבי קשת מצויירים על ה-שכפץ של ערפאת.

עיתונאים רבים בטוחים כי בי בתקופה האחרונה, יש מי שמושך בחוטים של הטלפונים שלהם, ויש כאלה המקפידים שלא להתקשר מבתיהם או ממערכות העיתונים. גם כאשר הם מטלפנים מטלפונים ציבוריים, הם משתשים בקודים מוסכמים עם בני-שיחם. יש גם עיתונאים שסבורים כי עוקבים אחי-ריהם ממש.

בעניין אחד זכתה עד כה הממיר שלה לשיחון פעולה מלא מצד חלק גדול מהעיתונאים: היחס אל אשף. הצעתו של חברת מערכת מעריב לגנות את אורי אבנרי נדחי-תה אנגם, בעלי-דברי אגודת-העיתונאים בתל-אביב, אך מלבד זאת מקבלת העיתונות ככלל את מדיניות הממשלה. השיא בעניין זה הגיעה הטלוויזיה, לשיא בלתי-טריחה להודיע בראש מהאודות ה-חדשות שלה על הכרת ערפאת בהח-לטות האו"ם, וכאשר עשתה זאת לבסוף הביאה בצמוד לכך תגובות של פוליטיקאים אמריקאיים מדרי-גה שניה ושלישית.

באחד היומונים תבע אחד העי-תונאים לערוך בדיקה, כדי לברר אם אמנם היה העיתונאי של העיתון בי-מסיבת-העיתונאים שערכו מתי פלד ועצאם סרטאוי בפאריס לפני שבוע. העיתונאי דיווח על האירוע כשמו חתום על הכתבה, אך לעי-תונאי השני נראה היה כי הוא קי-בל את כל הפרטים מכתב של יו-מון אחר.

רבים מאוד כבר עכשיו התחילו ה-במעריב, לא שדעשו הוא המבקש יוצרות, וטומי לפיד הוא המבקש את קירבתו של אורי דן. בחזית אחרת נאבב אורי דן נגד הכתבים הצבאיים של היומון גים. כמעט כולם — איתן הבר מידעות אחרונות, יעקב ארז מ-מעריב, זאב שיף מהארץ, משבחים את הישגיו של צה"ל, אך זוקפים אותם לזכותו של הרמטכ"ל, רבי-אלוף רפאל איתן, ולעומת זאת אינם מתלהבים מתוכניות מרחי-קות-הלכת של שרון. התגובה של אורי דן: הוא סוגר לפני הכתבים הצבאיים האלה מקורות אינפורמצי-יה.

צרות

ב„דבר“

מישרד-הביטחון יש הטר-ענים כי כתבים אלה כות-בים את הערכותיהם ואת הפרשנו-יות שלהם עליסמך אינפורמציה לא מספקת, כאשר גיע הזמן לג-לות את האמת על מהלכים מסוי-ימים של המילחמה, טוענים אנשי שרון. יהיו הכתבים האלה לצחוק כאשר יתברר כי לא ידעו הרבה. הכתבים הצבאיים אינם מתרגשים, אחד מהם אמר כך: „אם יהיה עוד

לא מתלהב מלנדאו, זה אינו אומר שגם לשרון מותר.

ללנדאו, שהיה כתב צבאי בי-מעריב, דואג דווקא הכתב הצבאי של מעריב, אחריו, שהוא עכשיו היועץ לענייני תיקשורת של אריאל שרון. זהו אורי דן, שהגה את ה-רעיון להציב את לנדאו בראש ה-סק"ם בעצם ימי המילחמה. אורי דן העריך שהידעות על המילחמה ידחקו את המינוי הבעייתי אל תח-תית עמדת העיתונים, ולא טעה. ה-עיתונים לא הקדישו שורות רבות לכך שמי שעומד לנהל את רשת החנויות הגדולה של סק"ם יצא זכאי מחוסר-הוכחות במישפט ש-היה לו על פריצה לחנות גדולה אחרת.

שתי

חזיתות

דן מנהל מילחמה בעוד חזית חשובה: נגד יועץ ראשי-ה-ממשלה לענייני תיקשורת, אורי פורת. כל אחד מנסה לייחס לפטרונו את ההצלחות, ולהשליך-את הכישלונות על הפטרון של ה-יריב. אל מאבק הזה נקלעה עכ-שיו גם צמרת ראשות-השירות. ע-בדי הטלוויזיה הבכירים התחילו לדרוש את סילוקם של מנכ"ל רשות-השירות, טומי לפיד, ושל מנהל-הטלוויזיה, טוביה סער, בי-

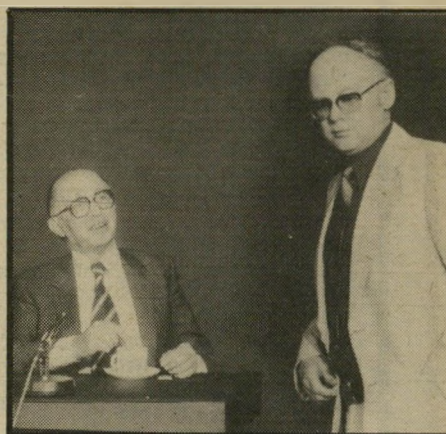
חגי אשד
מבול מיכתבים

עובד בני-עמי
הסברה בני-יוק

אורי דן ושרון
רחוק מהכתורות

זאב שיף ובנין
הצחוק האחרון

מי שיצחק אחרי המילחמה הזאת — אנחנו נראה מי זה יהיה.“ ליומן דבר יש צרות שהוא לא ידע כמותן בעבר. הכתב המדיני הבכיר של ביטאון-ההסתדרות, חגי

גלל מה שהם כינו מחדלים. לפיד יודע היטב שרבים משרי הממשלה אינם מרוצים ממנו, והוא מנסה להשיג את תמיכתו של שרון באמי-צעות אורי דן. שני אלה היו מקרי-

הוא אמנם אינו מתלהב יותר מדי מחתנו, אלי לנדאו, אבל הוא גם לא היה מרוצה מכך שלנדאו הורי-חק עליו שרון בחודשים האחרון-נים, והוחזק במקרה. אם בני-עמי